

112. Kolunda, Stenkvista sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 52. Pl. 8: B. 748.

Litteratur: B. 748; L. 974; Dybeck, Runa fol. II, s. 40; O. Hermelin, Öster Rekarne härads fornlemningar s. 399, teckning.

Runstenens plats är enl. B. 748 »Kolunda Gäldsbacke», och D 8vo II, s. 11 meddelar därom närmare, att »der är vid en afväg till Husby socken en höjd invid det så kallade Nybygget, hvilken fordom hetat Ramsbacken. Höjden har varit betäckt med stenkretsar och grafkullar, af hvilka några få ännu återstå mellan de på sednare tider upptagna åkerlanden, och i vestra sluttningen närmast korsvägen står lutande Runstenen under N:r 748 i Bautil (Liljegr. 974)».

Runstenen står nu rest i sydvästra hörnet av gårdsplanen till Kolunda nr 3, som ligger vid vägskalet mellan Malmköping—Äskilstuna-vägen och vägen till Skogstorp, öster om den förra.

Ämnet är gråsten. Höjden är 1,90 m, bredden vid foten 80 cm, vid toppens nedre slinga 57 cm, slingans bredd 11 cm.

Uti inskriftens första namn 1—8 **uiktirfr**, som föregås av kolon, är nedre delen av bistaven på 1 **u** förstörd genom avflagning, som ock förstört vänstra sidan av 2 **i**. Därpå vidtager en annan avflagning, som förstört högra sidan av 2 **i** upptill, och sträcker sig framåt 3 **k**, som är så gott som alldeles förstörd, blott något litet av nedre stavens högra sida är bevarat; avflagningens högra gräns liknar bistaven till **V k**; en fåra som utgår från nedre staven kan knappt vara huggen. I 8 **Λ R** är högra bistaven mycket otydlig. I **pansi** finnes av **i** 3 cm nedifrån jämte nedre pricken av följande kolon. I **at** saknar **a** övre staven, **t** vänstra bistaven och 4 cm av övre stavens v. sida. I **prutar** är bistaven på **p** nästan utplånad men har varit en större ring, än B. 748 tecknat, på **u** är övre hälften av bistaven mycket skadad, på **R** är högra bistaven borta.

Lönnrunorna äro på det hela taget ganska svaga och skulle sannolikt vara omöjliga att läsa, om man ej på förhand kände deras betydelse: 56—60 **piakn**. I 56 **p** ³/₃ fann jag 1907 ättstrecken klara, nummerstrecken utplånade, 1916 blott två ättstreck; 57 **i** ²/₃ är alltför matt att kunna läsas, 58 **a** ²/₄ har ättstrecken klara, av de 4 nummerstrecken kunna åtminstone ett par fastställas. 59 **k** ³/₆ är ganska matt, men det syntes 1907, som de tre ättstrecken kunde identifieras, åtminstone de tre innersta nummerstrecken, 1916 syntes blott dessa; 60 **n** ²/₂ har en bågformig sträckning nedanför korsets fot, de två nummerstrecken äro klara, de två ättstrecken utplånade.

Inskriften har alltså varit följande:

: **uiktirfr** : **auk** : **tiarfr** : **raispu** : **stain** : **pans[i:]** **at** : **purkil** : **fapur** : **sin prutar** Lönnrunor: **piakn**.
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60

Översättning: Vigdärv och Djärv reste denna sten efter Torkel, sin fader, en kraftkarl.
 Om förekomsten och betydelsen av **prutar piakn** se Sö. 90 Lövhulta.

113. Kolunda, Stenkvista sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 53.

Litteratur: D 8vo 60; Dybeck, Runa fol. II, s. 40; O. Hermelin, Öster Rekarne härads fornlemn. s. 376, teckn. s. 397; Runverser s. 330; O. v. Friesen, Fornvännen 1909, s. 76 f., not.

Runstenen anträffades 1856 i en grav å samma höjd, på vilken Sö. 112 Kolunda (B. 748, L. 974) var rest. I D 8vo 60 meddelas därom följande: